

V četrtek, 4. aprila, so se v Trubarjevi hiši literature srečali trije pesniki, **Varja Balžalorsky Antić**, **Sergej Harlamov** in **Mu anis Sinanović**

. Pogovarjali so se o svojih poetikah, pri čemer je vsak izmed njih v dveh delih prebral nekaj svoje poezije in kolegoma zastavil nekaj vprašanj. Vsi so brali tako iz že objavljenih zbirk, kot tudi iz čisto novega materiala, zato pogovor res ne bi mogel biti bolj aktualen.

Začela je Balžalorsky Antić, ki je najprej brala iz prvenca ***Klobuk Vere Revjakine B.*** (LUD Šerpa, 2018). Harlamova je zanimal njen odnos do zgodovinskega spomina. Povedala je, da gre v zbirki res za spekter dotikanja zgodovinskega spomina, da pa si ni nikoli zastavila konkretnega vprašanja glede tega, zgodovina definitivno ves čas vpada v pesmi, a to je tudi zaradi sedanjosti. Presežek se ustvari s singularno izkušnjo subjekta, saj se skupaj s prestajanjem neke (zgodovinske) izkušnje ustvarja tudi nov idiom. Sinanovića je zanimal njen odnos med teorijo in prakso pesniškega pisanja, saj poučuje na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo. Pojasnila je, da se področji sooplajata; po dolgem premoru od pisanja se je začela ukvarjati s teorijo in hkrati intenzivno pisati poezijo, vseeno pa je zanimivo, da gre tudi za izredno ostro mejo med obema – iz vrelca, od koder prihaja poezija, teorija ne more črpati. Harlamova je zanimal tudi njen pogled na žensko pisavo, na kar je odgovorila, da je treba izhajati iz preseganja binarne pozicije, da je pa pri nas velik porast pesnic in pisateljic, neko ločnico pa vidi v letu 2007. Naštela je nekaj njej ljubih in pomembnih pesnic, kot so

Taja Kramberger

,
Barbara Korun

,
Alenka Jovanovski

,
Alja Adam

,
Ana Makuc

,
Barbara Pogačnik

... Harlamova je nadalje zanimalo tudi njeno referenčno polje, ki je res široko; izpostavila je moderniste, tudi francoske, pa

Rilkeja

, ameriško poezijo (

Ashbery, Bishop

),

Alejandro Pizarnik

,

Fernanda Pessoa

, stalna referenca pa je zagotovo

Henri Michaux

, ki ga je tudi prevajala.

Sinanović je bral predvsem nov pesniški material in Harlamova je zanimalo, kaj se je zgodilo z njegovo poezijo od zbirke **Dvovid** (Litera, 2016) do danes. Povedal je, da vsako knjigo doživlja vsaj deloma kot izraz svojega stanja, zato po končani knjigi ne more nikoli več pisati na isti način, danes ima drugačen svetovni nazor, socialno situacijo, spremenilo se je pravzaprav vse. Kar piše trenutno, je skoraj že stvar deziluzije, poskuša začeti peti, v tem vidi neko »vrnitev k poeziji«, manj resno jemlje samo formo in se bolj posveča sami srži lirike. Balžalorsky Antić je izpostavila njegovo tujejezično zbirko, za katero je povedal, da je bila neke vrste socialni eksperiment; šlo je za poigravanje z identiteto v literarnem polju, z izstopom iz jezika je preverjal, kaj se bo zgodilo z njegovim odnosom do jezika. Zgodilo se ni nič drastičnega, mogoče se je malo spremenila recepcija njega. Balžalorsky Antić mu je zastavila tudi vprašanje glede njegove esejistike, povedal je, da je v književnost sicer vstopil s prozo, a je ni nikoli uspel ponotranjiti, esej pa mu je blazno zanimiv, ker ti omogoča literarnost, lahko pa izhajaš v njem tudi iz spektra realnosti, občosti. Esaj mu omogoča, da trenutke, ki ga zgrabijo, a jih ni mogoče prenesti v poezijo, izrazi v proznem jeziku, na koncu pa je še precej radikalno izjavil, da je esej posledica abortusa njegove prozne in filozofske kariere.

Vprašanje, kaj se je zgodilo od prvenca **Jedci** (JSKD, 2011) do danes, je po branju Sinanović zastavil Harlamovu, ki je povedal, da je bilo pri recepciji Jedcev veliko kritike na račun filozofskosti, prav tako pa je hotel nadgraditi svoj jezik, zato bo naslednja zbirka poskusila pretrgati slog ali jezik – je bolj na strani diskontinuitete, torej za ustvarjanje nečesa pretrganega. Na tem mestu so spregovorili tudi o nekem vračanju temnega modernizma (Sinanović je kot primer poleg Harlamova in sebe navedel še

Andr

eja Tomažina

), vendar se nekako vse vrača v vplive, ki segajo v srednješolsko spoznavanje s poezijo.

Balžalorsky Antić je izpostavila družbeno angažiranost njegove poezije, pa tudi preigravanje glasovnih možnosti, ki se še bolj kažejo v novih pesmih. Povedal je, da se v novi zbirki

Mnogoboj mitologij

, ki izide letos pri založbi Litera, poigrava z lažnivostjo besed, ko jih vzame dobesedno, jih

reinterpreтира, saj ustaljene fraze pogosto prikrivajo svojo ideološko nastrojenost. Balžalorsky

Antić je nato konkretno zanimal tudi naslov, Harlamov je pojasnil, da gre pri mitologijah za vse, kar vpliva na naše življenje, hoče pa pokazati na poetičnost vseh ravni našega govora in pokazati na mehanizme pred pričevanjem nekoga. Tako smo se preko preiščenih in konkretnih vprašanj vseh treh sprehodili skozi vsa možna križišča in razhajanja.

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 4. april 2019

{fshare id=2610}